

— Աւրախ եմք աւետելու մեր բառ
ընկալաշտ ընթերցողաց և բոլոր հաս
սարակութեան ներկայ հազար ութե
հարիւր վայսուն և վեցերորդ տա-
րեգարձը Տեառն մերս Յիսուսի
Քրիստոսի տիեզերակեցց սուրբ յա-
րութեան, ամենայն խաղաղութեամբ
կատարելնուս, շնորհիւ աշալուրջ
հսկողութեան տեղոյս զօրաց հրա-
մանատար վեճմ. | իվո Փաշային:

Սուրբ Օտակի հետեւեալ աւուր
պատարագին և թափօրին հանդէսը
մեծ և սովորականէն աւելի փառա-
ւորութեամբ կատարեցաւ, ուր ներ-
կայ էին քաղաքիս կառավարիչը, Եր-
րուսից. Եւստրից, Մէքոփիկայի և Ա-
թէնիքի հիւպատոսները, քանի մի ե-
րեւելի աւստրիացի կամսեր ու պա-
րսնուհի մի և ուրիշ անհամար օտա-
րականներ, որոնք աեսնելով սուրբ
քաղաքիս մէջ հսկեւոր հանդէսի մի
ամենայն բարեկարգութեամբ և մեծ
շքեղութեամբ կատարուիլ, ուր
ընդհանրապէս այսպիսի հանդէսները
համացութը եղած սրբազն տե-
ղերուն մէջ շատ անգամ խռովութը,
կուռալ և անկարգութեամբ կը վեր-
ջանան. իսկ սուրբ Աթոռոյս ազգա-
յին Խոյր եկեղեցւոյ մէջի այս ա-
ւուր սրատաշորժ և հսկեւոր հանդէ-
սի մի փոստաւորութիւնը ի խոր ար-
պաւորելով իրենց մտացն ու սրախն
մէջ, զինի պատարագին ուղղակի ի
Պատրիարքարանն ելնելով՝ ուրախու-
թեամբ յայտնեցին հայկական եկե-
ղեցւոյ գեղեցիկ արարողութիւննե-
րը ու շքեղութիւնը՝ Մրբազնն Պատ-
րիարք Հօր, որ էր ժամանար միան-
դամացն և թափօրապէտ: Եօրին ա-
մենապատիւ Արբազնութեան առա-
ջարկութեամբը բարեհաճեցաւ վաե-
մագայլ Իդէշլու և մեծապատիւ հիւ-

պատոսք հանդերձ օտարական այցե-
լուօք սեղանակից ըլլու ՈՒաբանու-
թեան ի հասարակաց ձաշատունը:
Արբազնն Պատրիարքը ըստ պահանջ-
ման պարագայից Առութան Կոտ իւլ
Ազեղ վեհափոռ կայսեր կենացը բա-
ժակ մի առաջարկեց, յետոյ փոխա-
գարձ բաժակ մի վաւմափայլ Իդէշ-
լու առաջարկեց պարպել Արբազնն
Պատրիարք Հօր և բոլոր ազգիս կե-
նացը համար, երկրորդ բաժակ մի
եւս տրուեցաւ թէ Եօրին վեհամու-
թեան և թէ մեծապատիւ հիւպա-
տոսաց կենացը համար: ՈՒաբանու-
թեան սեղանոյն պարզութիւնը եւ
չափաւորութիւնը մեծ գովութեան
պատճառ տուաւ մեծարու այցել
ուաց, որոնք քաղցր յիշատակութիւն
մի պիտի պահէն իրենց մտացը մէջ
առ սուրբ Աթոռս, որոյ փառաւո-
րութիւնը ու համբաւը ընդհանուր
ազգիս կը վերաբերի անշուշու:

— Եօյն օրը վախճանեցաւ սուրբ
Աթոռոյս միաբաններէն ծերունա-
զարդ կոփեցի Ծագէսս վարդապե-
տը ի հասակի իբր իննուուն և հինգ
ամաց, Յիշեալ վարդապետը, որ իւր
անոյշ բնաւորութեամբն և անբիծ
վարքովը բոլոր միաբանութեան սի-
րելի եղած էր, յիսուն տարիէն ա-
ւելի միաբան լինելով՝ վաստակաւոր
կը համարի սուրբ Աթոռոյս, և բա-
ւական յիշատակներ եւս թողու-
ցած է:

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՌԱՋՔ

Օ. Ենչ օգուտ իցէ առաքինանալ
արտաքոյ, եթէ չարաշար իցեն կեանք
առանին:

Իշխանաւորաց բարձրագահ են օ-
րէնք, և ժողովրդեան՝ իշխանաւորք: